

отъ благодѣянія-та, кои-то пріематъ:

224. Неучени те лесно взематъ перво сѣ-
далищно-то мѣсто; но мудри-те, кои-го знаять
благопристойность-та това не го чинатъ.

225. Време-то, кое-то ся радувашъ на въ
тоя свѣтъ, по перво е отъ послѣдній часъ
на живота ти. Проче прѣде да достигне тоя
часъ, иждивлявай време-то, кое то имашъ за
да достигнешъ онова, кое-то ще да ти ся
случи послѣ, и не чекай да ся совершать вси-
те твои надежди, защо-то тогда ще отидешъ
въ мѣсто-то, гдѣто ти са приготвили зли-те
двои лѣла-

226. Стига на единого старца немощь-та
ва возрастъ-та му, и нека не ся мѣша въ
други попеченія.

227 Споредъ миѣніе-то на человѣцы иѣ-
кои, живота е злополученъ безъ богатство; и
наука-та безъ достоинство-то (служба) не е
друго, освѣнь одно собраніе отъ благочинны
словеса, кои-то ницио не ползуватъ,

228. Онова кое-то трѣба, да утѣшава
насъ, когда пріемаме иѣкое велико безчестіе
е, че не ще да живѣеме вѣчно.

229. Безмѣрна-та яростъ изгонва отъ
близо ти оныя, кои-то ти дохождатъ; и
безвременны-те милвания направятъ ги да за-